

«НЕВИЗНАЧЕНІСТЬ» ЯК ЕЛЕМЕНТ ІКОНІЧНОСТІ В ТЕКСТАХ ЖАХІВ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

У статті розглянуто лінгвістичне вираження поняття невизначеності як елемент іконічності в текстах жахів. Дослідження припускає, що мовні маркери невизначеності, зокрема займенник *something*, слугують психологічними та онтологічними інструментами у створенні вигаданих світів жахів. Стаття також торкається ширших імплікацій іконічності в мові: мовна невизначеність, пов'язана з когнітивними та емоційними реакціями, демонструє, як прості граматичні структури можуть викликати очікувані емоції, наприклад, коли в текстах жахів «*something*» асоціюється з негативними або загрозливими конотаціями, на відміну від стандартних текстів англійською мовою, де воно залишається нейтральним або позитивним.

Ключові слова: прагматика дискурсу, модальність тексту, знак, іконічність, невизначеність, *something*.

Sazonova Ya. “Indefiniteness” as an Element of Iconicity in Horror Texts: a Problematic Issue. *The article explores the concept of “indefiniteness” as an element of iconicity in horror texts, challenging the structuralist approach that emphasises the arbitrary nature of linguistic signs. The study hypothesises that linguistic markers of indefiniteness, particularly the pronoun “something”, serve as psychological and ontological tools in constructing fictional horror worlds. Through a comparative analysis of Stephen King’s “Dreamcatcher” and Iris Murdoch’s “The Sacred and Profane Love Machine”, the research demonstrates how the frequent use of “something” in horror discourse evokes a sense of the unfamiliar and unidentifiable, contributing to the tension and fear experienced by readers.*

Furthermore, the article touches on the broader implications of iconicity in language. By linking linguistic indefiniteness with cognitive and emotional responses, the study highlights how language can evoke expected reactions through relatively simple grammatical structures. The use of “something” in horror texts is not just a matter of stylistic choice but is integral to the thematic and emotional impact of the narrative. This insight contributes to a growing body of research on the relationship between language, cognition, and emotional experience in literature.

The analysis reveals that, in horror texts, “something” is often associated with negative or threatening connotations, unlike in standard English texts where it retains a neutral or positive meaning. The study also highlights the importance of the comparison stage in the identification process within horror narratives, where subjects struggle to find familiar equivalents for new, potentially dangerous objects.

The findings suggest that the use of “something” in horror texts not only creates narrative suspense but also serves as an iconic marker of the cognitive search for meaning in an altered ontological reality.

Keywords: discourse, text, sign, iconicity, indefiniteness, something.

Вступ

Багаторічне домінування структуралістського підходу утвердило думку, що людська мова – це знакова система, яка ґрунтується на принципі символічної, тобто довільної, природи мовного знака як найбільш абстрактного, порівняно з іншими типами знаків за системою Ч. Пірса. Однак наприкінці 20 століття це стало уявлення зрушилося завдяки роботами групи філологів (О. Фішер, І. Фонагі, Е. Табаковска, К. Вілемс та інші), які розпочали дослідження іконічності мови чи то елементів іконічності в мові (залежно від поставленої мети). Ідея про іконічність мовних знаків знайшла підтримку серед багатьох дослідників. Дозволимо тут згадати імена й роботи, опубліковані в останні роки: Л. Наталл і його дослідження про залучення читача до переживання описуваних у текстах емоцій шляхом когнітивної симуляції (Nuttall, 2024), Р. Бенчез та Г. Ковач і їхня праця про іконічність різних звуків угорської мови та їхню здатність асоціюватися з емоціями (Benczes & Kovács, 2022). Порушена проблема як альтернатива загальноновизнаній траєкторії лінгвістичної думки спонукає до роздумів і потребує ретельного дослідження.

У межах цієї короткої розвідки висловимо гіпотезу про те, що мовні засоби, які мають лексичне або граматичне значення «невизначеність», є маркерами психологічних і онтологічних засад побудови вигаданого світу жахів. У зв'язку з цим їх можна вважати елементами іконічності (певної її міри) в мові текстів жахів. Така гіпотеза виникає унаслідок аналізу теоретичного доробку вчених, які присвятили свої зусилля вивченню іконічності в мові. Так Е. Табаковска зауважує, що «користувач мови може асоціювати (розпізнаючи відповідні подібності) певні вирази з певними поняттями, а внаслідок прийти до певного розуміння або інтерпретації реальності» (Tabakowska, 1999: 411). Тож **мета** дослідження – з'ясувати можливості мовних засобів, що виражають значення «неозначеність», набувати іконічності в окремих дискурсах, зокрема в дискурсі жахів. **Матеріалом** дослідження став текст роману С. Кінга «Ловець снів» (контрастним матеріалом – текст

роману Айріс Мердок «Свята і гріховна машина кохання» (у подальшому аналізі – Т2). До аналізу були залучені лише текстові фрагменти з неозначеним займенником *something*.

Методи дослідження

Використання застосунку Sketch Engine дозволяє визначити кількісні параметри використання неозначеного займенника *something*, для прикладу, у тексті роману С. Кінга «Ловець снів». Текст роману взятий рандомно як один із зразкових і типових для дискурсу жахів. Зауважимо, що через обмеженість обсягу статті не беремо до аналізу займенник *some*, який, ужитий з іменниками, виконує ту саму функцію, хоча, напевно, долучення до аналізу інших мовних засобів вираження неозначеності є перспективним і надасть розпочатому дослідженню завершеного вигляду. З метою унаочнення дискурсивної специфіки вживання займенника *something* і доведення його іконічності в текстах жахів окремо було проаналізовано за тими ж критеріями текст роману Айріс Мердок «Свята і гріховна машина кохання», що дозволило показати кількісну і якісну (змістовну) відмінність використання цього займенника в різних дискурсах. Т2 при цьому вважаємо зразком унормованої англійської мови, де використання цього займенника не відрізняється від загальномовного стандарту.

Виклад основного матеріалу

Перш ніж здійснювати подальше дослідження, важливо зупинитися на лінгвофілософському уявленні про «інтерпретацію реальності» мовними засобами. Звичним для іконічності порядком інтерпретації є «реальність – її імітація», тобто те, як, наприклад, онома-topія імітує звуки об'єктів навколишньої дійсності, оскільки «наслідування – це, мабуть, найпоширеніше поняття, що лежить в основі іконічного використання мови» (Freeman, 2009: 428). Прихильники ж ширшого розуміння іконічності в мові наголошують на таких принципових речах:

- пережитий реальний досвід також може мати регулярну мовну актуалізацію; відповідно, використання цієї мовної одиниці кожного разу актуалізує цей досвід (Tabakowska, 1999; Sagan, 2007);

- реальність сумнівна й суб'єктивна, що відкриває можливості створення альтернативних світів, тому авторський текст – це уявний пережитий досвід (Freeman, 2009);

– «якщо визнати, що базовим значенням ізоморфізму є спільність структури, то [іконічність у художньому тексті – *вставка наша, Я.С.*] не просто питання відбиття форми у змісті, але й питання про те, як подібні форми можуть породжувати значення» (Freeman, 2009: 431).

Тобто якщо іконічність у мові розуміється широко (не лише як основа онома-topії) і неодноспрямовано, то спостереження за дійсністю (вигаданою зокрема), її усвідомлення й закріплення мовних одиниць за певними спостереженнями і є процесом, який пояснює елементи іконічності в мові.

Умотивованість асоціацій, що виникають при використанні певних форм, ґрунтується на схожості, яка, як стверджує У. Стівенс, «не є ні тотожністю, ні наслідуванням. За його словами, це «один із важливих компонентів структури дійсності» і створюється уявою за посередництва метафори. Ця схожість може мати такі форми: 1) між двома або більше частинами дійсності; 2) між чимось реальним і чимось уявним; 3) між чимось уявним і чимось реальним; і 4) між двома уявними речами» (цит. за: Freeman, 2009: 433).

Пропоноване до розгляду значення невизначеності, звичайно, певною мірою антонімічне до схожості, тотожності тощо, але не заперечує, а навпаки, унаочнює процес когнітивного пошуку з метою мовного вираження пережитого досвіду або процесу його набуття, а саме – пошук тотожності, намагання умотивувати актуалізацію досвіду стикається із перешкодами чи навіть неможливістю досягти результату.

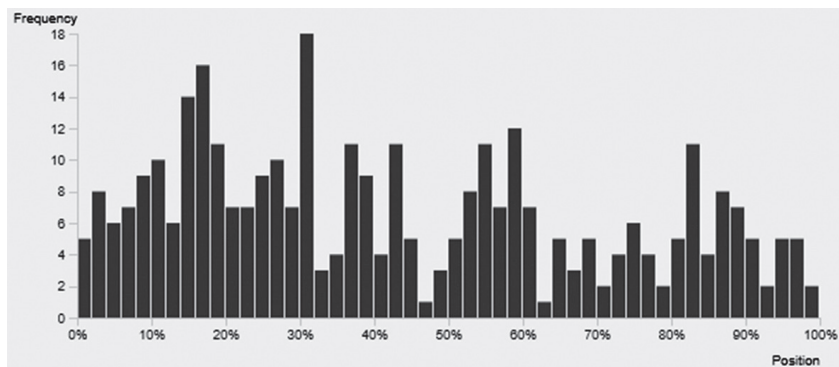
Визначеність / невизначеність – це одне з логіко-граматичних значень, яке виражається в мовах на різних рівнях різними мовними засобами, серед яких частотним є використання займенників (укр. *щось, якийсь*, Eng. *some, somebody, something*). Високий рівень абстрактності понять визначеність / невизначеність створює певні проблеми з потрактуванням їхнього змісту, тому пропонуємо залучити до розуміння й інші поняття, такі як «обізнаність / знайомство» і «можливість ідентифікувати» (Eng. *familiarity and identifiability*), як це пропонує К. Лайонс (Lyons, 2005).

Залучення саме цих понять дозволить унаочнити ті відтінки невизначеності, які використовуються для побудови уявного світу дискурсу жахів. Тут також важливо вказати, що психологи довели, що зустріч із чимось новим, незнайомим, невідомим або відмінним

від звичної норми викликає острах і побоювання, а знайоме, відоме, визначене асоціюється з теплотою і комфортом (більше див. «принцип обізнаності» (Eng. *the familiarity principle* (Zajonc, 2001))). Як було зазначено раніше (Сазонова, 2018), тексти творів цього дискурсу побудовані на протиріччі звичної онтології світоустрою і тих змін, яких він зазнає. У цьому вигаданому світі суб'єкти, а з ними і читач, спостерігають за цими змінами, усвідомлюють їх і актуалізують у мовному вираженні, тобто проживають уявний досвід. Наприклад, це відбувається, коли суб'єкт стикається з незнайомим об'єктом, не може його ідентифікувати, згодом застосовує логічні операції порівняння в пошуку тотожності з відомими об'єктами і, не виявляючи тотожності зі звичним світом, ідентифікує цей об'єкт у довільний спосіб.

Саме стадія порівняння в пошуку ідентифікації є принциповою для розгортання побудови нової онтології вигаданого світу дискурсу жахів і сюжетної лінії твору. На нашу думку, на цій стадії будь-які маркери наближаються до іконічності, адже асоціюють невизначеність із напругою, переживаннями, непевністю наслідків контактів із незнайомими й неідентифікованими об'єктами. Пропонуємо викладений далі аналіз з метою доведення висунутої гіпотези.

Статистичні дані, отримані за допомогою комп'ютерної обробки програмою Sketch Engine, свідчать про 0,13 % частотності уживання цього займенника у тексті роману С. Кінга «Ловець снів» (для порівняння T2 – 0,09%), причому частотність уживання значно більша в першій третині тексту (див. Мал. 1), хоча значна протягом усього тексту.

Мал. 1

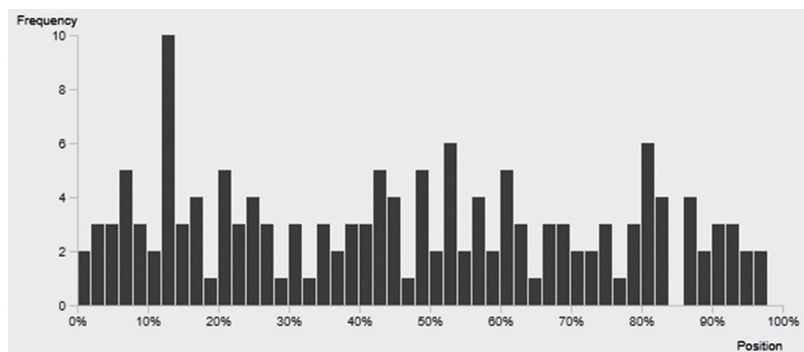
Більш детальна розкладка даних по тексту дозволяє проаналізувати текстові фрагменти з «піковою» невизначеністю, де речення з використанням цього займенника є частиною роздумів суб'єкта про змінену навколишню дійсність. Примітно, що в першій третині твору кількісно більша не лише частотність, а й щільність використання неозначеного займенника. Наприклад, у найщільніших текстових уривках концентрація займенника *something* сягає 18 і 16 одиниць на 2 % тексту, а загалом у середньому варіюється у проміжку 8–10 вживань на 2 % тексту. Наприклад:

Something that could have been blood. / And something else, something like mine-gas trapped a million years and finally let free. / This was something richer and far more awful. / At bottom, Jonesy thought, it was the smell of something contaminated and dying badly.

Або в наступному прикладі:

It looked like mildew or some kind of fungus. Red-gold, or maybe that was just reflected firelight. Something had come out of her. Something – Yes. Something. And it's watching me right now. / Something was out there, something that didn't do well in the cold, something that preferred warm, wet places.

T2 демонструє іншу діаграму вживання цього неозначеного займенника (див. Мал. 2), найвищий показник щільності – 10 у перших 14 % тексту, а загальна щільність – 4.

Мал. 2

Окрім очевидної кількісної відмінності – переваги частотності й щільності використання займенника в текстах жахів, маємо і яскраво виражену різницю в його сполучуваності (як лексичної, так

і граматичної). Займенник *something* набуває іконічності в дискурсі жахів, оскільки конструкції з ним в цьому типі художнього дискурсу мають негативні чи загрозливі асоціації або такі, де об'єкт описаний, як неможливий для ідентифікації, що підтверджує вибірка найбільш вживаних із цим займенником прикметників:

- *wrong* (**something** *wrong with him*),
- *new* (**something** *new in his existence that he hadn't even suspected / having an actual out-of-body experience*),
- *terrible* (**something** *terrible*),
- *contagious* (**something** *contagious*),
- *different* (**something** *different*),
- *good* (**something** *too good to be true*).

Зауважимо, що навіть нейтральні за конотацією прикметники вжиті в негативному ширшому контексті, наприклад, *too good to be true*.

У Т2 ж, по-перше, неозначений займенник сполучається із більшою кількістю прикметників (програма нарахувала їх 25), а по-друге, ці прикметники не мають негативної конотації (*individual, patient, great, hard, huge, radioactive, live, sacred, wonderful, perfect* тощо).

Так само негативну конотацію мають сполучення займенника *something* із дієсловами у функції підмета (5 дієслів) або додатка (13). Дієслова *be* і *have* до уваги не брались, оскільки вони використовувалися здебільшого для вираження граматичних значень. Програма виокремлює більшість сполучень із такими дієсловами:

дієслово	кількість уживань	конотація в тексті
<i>say</i>	19	19 x
<i>do</i>	13	5 - 8 x
<i>know</i>	6	3 - 3 x
<i>get</i>	8	1 - 5 x
<i>see</i>	7	7 -
<i>catch</i>	3	2- 1x

дієслово	кількість уживань	конотація в тексті
<i>hear</i>	3	3 -
<i>understand</i>	2	2х
<i>go (wrong)</i>	2	2 -
<i>need</i>	2	1х 1-
<i>hit</i>	1	1 -
<i>eat</i>	1	1 -
Загальна кількість – 67: 26 негативна, 0 – позитивна		

Наголосимо на тому, що уживання займенника *something* з дієсловами в контекстах із позитивною конотацією не зафіксовано.

У T2 лексична сполучуваність займенника значно більш різноманітна: неозначений займенник *something* ужито у функції додатка з 31 дієсловом і у функції підмета з 9 дієсловами, серед яких дієслова різних семантичних груп (говоріння, мисленнєвої діяльності, фізичної дії та інші). Жодного негативного контексту не зафіксовано. Навіть єдиний приклад сполучуваності *something* з дієсловом *to fear* не створює контексту страху, притаманного текстам жахів, і тим більше – не впливає на онтологію «нового» світу тексту, оскільки описує ситуативне побоювання можливих міжособистісних ускладнень у відносинах (*She still kept discreetly accosting him, conspiratorial and smiling. More lately Blaise had begun to fear something else, nebulous but horrible. What was Pinn, anyway? He now thought that he discerned in her something which she tried to hide from him*).

Звернімо увагу на семантику дієслів із контекстів з негативною конотацією. В однаковому або майже однаковому відсотку нейтрального й негативного контекстів *something* сполучається з дієсловами *to do* і *to know*, що, на нашу думку, відповідає ідеї про те, що в текстах дискурсу жахів актуалізується намагання упорядкувати онтологію «нового» світу шляхом побудови системи нової онтології, системи знань про це середовище, даючи оцінку діям незнайомих, можливо, страхітливих об'єктів. Але ще найбільш вагомою рисою вживання неозначеного займенника *something* є негативна асоціація, створювана в поєднанні з дієсловом *to see* (усі випадки несуть сенс очікування страшного або спостереження за страшним). Тобто первинним

у текстах дискурсу жахів є візуальне спостереження, пошук тотожності, спільності або навпаки відмінності між об'єктами звичного і «нового» світу і фіксація цих відмінностей, які завжди виразно негативні. Так само виразно негативним є споживання чимось невідомим об'єктів дійсності в їжу або фізичне зіткнення з ним (тут простежується зв'язок з ідеєю Ф. Бацевича про функціонування недиспозиційних предикатів в одивнених текстах (Бацевич, 2018)).

Одним із найбільш важливих відтінків значення «невизначеність» у текстах жахів, на нашу думку, є сенс «неможливість ідентифікувати» (non-identifiability). Намагання ідентифікувати новий і потенційно загрозливий об'єкт стають основою подальшого розгортання сюжету і транслявання відповідних сенсів. Саме тому процес пошуку відповідників спостережуваного об'єкта у звичній онтології здебільшого омовлено в конструкціях:

– *be / feel / look like something* (e.g., ... *only he had never seen one like McCarthy's was now, one that **looked like something inside had fired a flare or a shotgun shell** in order to – to what?; And once again he could smell that aroma of bananas and ether, a fermenting active smell, **like something which has just started to go over***). Тут наводимо два речення, оскільки *like* може бути використане і як сполучник (перший приклад), і як порівняльний прийменник (другий приклад);

– *be / feel / look something like* (e.g., *He can see it on the candy-rack, a bright yellow mark **something like a handprint***);

– іменник / Participle II + *or something* (*If that's **a bear or something**; maybe it's **the barometer or something**; if he's **infected or something***);

– *something* + атрибутивне речення з модальними дієсловами сумніву або можливості (e.g., *Something that **could** have been blood*).

У T2 зафіксована лише одна конструкція *like something* (*It's **like something** in a legend*), що вказує на відсутність необхідності пошуку суб'єктами відповідників у «новому» і звичному світах; так само зафіксовано одну структуру іменник / Participle II + *or something* (*long lost mother or **something***); конструкції *something* + атрибутивне речення з модальними дієсловами сумніву або можливості не зафіксовано.

Конструкції з *something* можуть мати додаткові маркери неозначеності, наприклад, прикметник із суфіксом *-ish*, який додає значенню відтінок «типу, схожий на» (*Speech all at once seemed hard; he felt a debilitating fear grip him, **something feverish and constant***,

like a low-grade flu); прикметник у порівняльному ступені (*This was something richer and far more awful*); дієслово фізичного сприйняття у формі Continuous задля позначення несправжності відчуттів (*Now Jonesy was hearing something else – hearing it without hearing it...*).

Саме в першій частині тексту, де використання займенника *something* має найбільшу частотність і щільність, спостерігаємо, так би мовити, «звичку» чи то «пристосування» до існування неозначеного об'єкта у «новій» онтології – таким чином він залишається неозначеним, але вже відомим. Про це свідчить фіксація факту існування цього об'єкта в оточенні і більш усвідомлених, майже науковий, аналіз його дій і характеристик, наприклад, *Something was out there, something that didn't do well in the cold, something that preferred warm, wet places*. Тобто реципієнт страху підсумовує свій досвід спостережень за неозначеним об'єктом і фіксує його життєво важливі ознаки.

Висновки

Аналіз кількісних і якісних показників використання займенника *something* у тексті жахів дав можливість з'ясувати, чи можна вважати цей мовний знак іконічним. Застосунок Sketch Engine дозволив навести статистичну аргументацію на користь висунутої гіпотези, а лінгвістичний аналіз комп'ютерної вибірки мовного матеріалу це підтвердив. Тож у порівнянні з T2 було виявлено 1) кількісну перевагу (0,13 % до 0,09 % від абсолютної кількості мовних одиниць у тексті); 2) відносну перевагу (щільність у 16–18 вживань до 10 у пікових 2 % тексту; середня щільність 8–10 до 4 вживань на 2 % тексту); 3) якісну специфіку вживання (обмежена кількість дієслів і прикметників, з якими сполучається займенник у тексті жахів, і висока варіативність лексичної сполучуваності у T2); 4) граматичну специфіку вживання (широке вживання порівняльних конструкцій і засобів вираження можливості/неможливості чи сумніву на протигагу одиничних випадків таких структур у T2); 5) прагматично-комунікативну специфіку (максимально використовується в першій третині тексту з метою створення напруги, очікування і страху, що використовується у подальшому розгортанні нарації); 6) основним відтінком неозначеності в аналізованому тексті є «неможливість ідентифікувати». Висновки, до яких призвів аналіз, вказують на дискурсивну залежність

і вмотивованість властивості займенника *something* бути елементом іконічності в текстах.

Перспективи дослідження: залучення більшої кількості текстів різних жанрів до аналізу з метою усебічного вивчення специфіки вираження «неозначеності» в художньому дискурсі; залучення до аналізу текстів іншими мовами з метою з'ясування універсальності такої специфіки; вивчення інших мовних засобів зі значенням «неозначеність» в різножанрових текстах іншими мовами з метою виявлення міри іконічності цих засобів.

ЛІТЕРАТУРА

1. **Бацевич, Ф.** (2018). *Український одивнений художній текст: лінгвістичні виміри*. ВЦ ЛНУ імені Ів. Франка.
2. **Сазонова, Я.** (2018). *Феномен страху в текстах жаків української й англомовної літератур: (лінгвопрагматичні аспекти)*. ХІФТ.
3. **Benczes, R., & Kovács, G.** (2022). Palatal is for happiness, plosive is for sadness: evidence for stochastic relationships between phoneme classes and sentiment polarity in Hungarian. *Language and Cognition*, 14(4), 672–691. doi:10.1017/langcog.2022.23
4. **Fónagy, I.** (1999). Why Iconicity? In M. Nänny & O. Fischer (Eds.), *Form Miming Meaning: Iconicity in Language and Literature*, 1, 3–36. John Benjamins.
5. **Freeman, M.** (2009). Minding: Feeling, Form, and Meaning in the Creation of Poetic Iconicity. In G. Brône & J. Vandaele (Ed.), *Cognitive Poetics: Goals, Gains and Gaps* (pp. 169–236). Berlin, New York: De Gruyter Mouton.
6. **Lyons, C.** (2005). *Definiteness*. Oxford University Press.
7. **Nuttall, L.** (2024). *Experiencing Mind Style: From Iconicity to Sensory Simulation*. In: Pillière, L., Sorlin, S. (eds) *Style and Sense(s)*. Palgrave Macmillan, Cham.
8. **Sagan, C.** (2007). *The Varieties of Scientific Experience: A Personal View of the Search for God*. A. Druyan (Ed.). New York: Penguin.
9. **Stevens, W.** (1965). *The Necessary Angel: Essays on reality and the imagination*. New York: Vintage Books.
10. **Tabakowska, E.** (1999). Linguistic expression of perceptual relationships. In M. Nanny, O. Fischer (Eds.), *Form miming meaning: Iconicity in language and literature*, 1, 409–22. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins.
11. **Zajonc, R.B.** (2001). Mere Exposure: A Gateway to the Subliminal. *Current Directions in Psychological Science*. 10 (6), 224–228.

REFERENCES

1. **Batsevych, F.** (2018). *Ukrainskyi odyvnenyi khudozhnii tekst: lnhvistychni vymiry*. [The Ukrainian estranged literary text: Linguistic dimensions]. VTs LNU imeni Iv. Franka [in Ukrainian].
2. **Sazonova, Ya.** (2018). *Fenomen strakhu v tekstakh zhakhiv ukrainskoi y anhlomovnoi literatur: lnhvoprhamatychni aspekty* [The phenomenon of fear in horror texts of Ukrainian and English literature: Linguo-pragmatic aspects]. KHIFT [in Ukrainian].
3. **Benczes, R., & Kovács, G.** (2022). Palatal is for happiness, plosive is for sadness: evidence for stochastic relationships between phoneme classes and sentiment polarity in Hungarian. *Language and Cognition*, 14(4), 672–691. doi:10.1017/langcog.2022.23 [in English].
4. **Fónagy, I.** (1999). Why Iconicity? In M. Nänny & O. Fischer (Eds.), *Form Miming Meaning: Iconicity in Language and Literature*, 1, 3–36. John Benjamins [in English].

5. **Freeman, M.** (2009). Minding: Feeling, Form, and Meaning in the Creation of Poetic Iconicity. In G. Br ne & J. Vandaele (Ed.), *Cognitive Poetics: Goals, Gains and Gaps* (pp. 169-236). Berlin, New York: De Gruyter Mouton [in English]. 6. **Lyons, C.** (2005). *Definiteness*. Oxford University Press [in English]. 7. **Nuttall, L.** (2024). *Experiencing Mind Style: From Iconicity to Sensory Simulation*. In: Pilli re, L., Sorlin, S. (eds) *Style and Sense(s)*. Palgrave Macmillan, Cham [in English]. 8. **Sagan, C.** (2007). *The Varieties of Scientific Experience: A Personal View of the Search for God*. A. Druyan (Ed.). New York: Penguin [in English]. 9. **Stevens, W.** (1965). *The Necessary Angel: Essays on reality and the imagination*. New York: Vintage Books [in English]. 10. **Tabakowska, E.** (1999). Linguistic expression of perceptual relationships. In M. Nanny, O. Fischer (Eds.), *Form miming meaning: Iconicity in language and literature*, 1, 409–22. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins [in English]. 11. **Zajonc, R.B.** (2001). Mere Exposure: A Gateway to the Subliminal. *Current Directions in Psychological Science*, 10 (6), 224–228 [in English].

Сазонова Ярослава Юр вна – доктор ф лологічних наук, професор, завідувач кафедри загального мовознавства і романо-германської ф лолог ї, Харк вський національний педагогічний університету імені Г. С. Сковороди; вул. Алчевських, 29, м. Харк в, Україна.

E-mail: sazonova.yaroslava.hnpu@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0001-9249-448X>

Yaroslava Sazonova – Doctor of Philology, Professor, Head of the Department of General Linguistics and Romanic-Germanic Languages, H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University; Alchenskyh Str. 29, Kharkiv, Ukraine.

Стаття надійшла до редакц ї 20 вересня 2024 року

CITATION

ДСТУ 8302:2015: Сазонова Я. Ю. «Невизначеність» як елемент іконічності в текстах жаків: постановка проблеми. *Л нгвістичні дослідження*: зб. наук. пр. Харк. нац. пед. ун-ту імені Г. С. Сковороди / гол. ред. Н. В. Піддубна. Харк в, 2024. Вип. 61. С. 222–233. DOI: <https://doi.org/10.34142/23127546.2024.61.18>

APA: Сазонова, Я. Ю. (2024). «Невизначеність» як елемент іконічності в текстах жаків: постановка проблеми. *Л нгвістичні дослідження*, 61, 222–233. DOI: <https://doi.org/10.34142/23127546.2024.61.18>